

Mišja veselica

Igra za otroke

NASTOPAJO:

IGRALEC in LUTKE:

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

navihani Miškolin,

Muca in

še dva razigrana Mišona

Prizorišče:

Stara koč, ki jo le redko obiskujejo ljudje,
stare omare, skrinje, svečniki, celo stare igrače in
seveda miza, postelja, ni elektrike, samo sveče.

(igralec prihaja v kočo, z nahrbtnikom,
razloži hrano in obleko, pa nepogrešljive sveče,
oddihuje si, sede in spet vstane, briše prah)

IGRALEC:

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

No, pa sem prispel !

Pogledati moram, če nisem česa pozabil.

Pomaranče, mleko, kruh, knjige, saj veste,
kako bi človek v samoti brez knjig, brisače,
zobna ščetka, baterija in sveče.

Saj res, spoštovani otroci,
dovolite, da vas pozdravim!

Takole je bilo in še bolje, bo!

No, nekega lepega jesenskega večera sem
se po dolgem času znova odpravil v svojo
kočo na podeželju. Čist zrak, ptičke, mir
in samota. Veste, človek ni več vajen miru in
samote, dirjamo kot zmešani okoli.

Seveda moja koča nima ne vode in elektrike.

Si lahko predstavljate življenje brez elektrike?

Brez radia, luči in televizije?

Težko, a gre. Nekoč, ah, bom raje nehal, da
ne pričnem z litanijami.

Tako, si rečem: mir, krasen, čudovit mir!

Končno bom počival, užival, prebral kakšno
dobro knjigo. Veste spoštovani otroci,
s knjigo se gre lahko na najlepši izlet,
na prekrasni potep!

(se uleže, bere knjigo, a kaj, ko je
kmalu tema)

Res je mir spoštovani otroci.

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Slišite tišino?!

Kako miruje, kot morje brez
valov, kot ladja sredi sanj, lepo je,
tiho in mirno.

Ah, saj res, temni se, moram prižgati
svečo.

(prižge svečo in si nadane
pižamo, sence na steni, a še
vedno tišina)

(glasno)

Potem pa, povem vam,
pričelo se je, strahota, divjina,
grozljivka, strašljivka, adijo spanec,
adijo pamet !

(prihaja mali in navihani Miškolin,
kaj kmalu opazi svečo in prišleka, še
prej pa gloda in si brusi zobke ob lesu)

Miškolin:

Hej in haj, dolgo me ni bilo nazaj,
ko pride noč, prestrašenčki kličejo
na pomoč! Mi pa ne spimo, mi se

ponoči veselimo!

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Še malo si nabrusim zobke.

(grizlja les)

IGRALEC: (na postelji bere knjigo, prestraši se zvoka,
kar skoči iz postelje in steče)

Kaj pa je zdaj to?!

Ste slišali, ta zvok?!

Kako grozljivo, kako glasno!

Kot da bi prihajali dinozavri!

Pa pogledajmo !

Miškolin:

O glej, glej, zdi se mi, da smo
dobili obiske, o to je pa lepo,
to bosta vesela prijatelja mišona,
gotovo bo kaj dobrega za pod zob,
kakšna klobasica!

Ja, tako ga bom klical: Klobasica!

IGRALEC : (teka okoli, išče)

Kje si, a, vem, spomnil sem
se, miš je, gotovo je nadležna miš,
celo noč mi bo grickljala hrano,
vse mi bo poonesnažila, celo noč
bo divjala okoli, miru ne bo več,

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

nobenega miru, kje si?!

(Miškolin se pojavi tik za svečo ,
velika senca vrže igralca na rit)

Miškolin (glasno):

Klobasicaa, tuuu seeem!

IGRALEC : (pade, zatuli)

O bože mili!

Sem vam rekel: dinozaver!

Na pomoč!

Bolj je bil podoben kenguruju.

Na pomoč, kar v posteljo grem!

(se pokrije z odejo, šklepeta od strahu)

Miškolin (se izprsi):

O ti šmetana razkuštrana Klobasica!

Hja, to vam pa je pogum, to vam je junak,

seveda se me boji, samo ne vem zakaj

ima skrbi. Res, da se me boji slon,. samo

nič mu nočem, samo malo priboljška bi rad.

Končno pa, to je moja hiša moj dom,

Klobasica!

IGRALEC: (zbira pogum , vstaja iz postelje

odločil se je, da se bom spopadel
z Miškolinom, vzame metlo, razpršila,
prične se pravi tek, metla, padci, klici)

Kaj, mesto me je čisto pomehkužilo,
kaj, ene drobcene miške, da bi se bal,
to pa že ne! To je moja hiša!
Malo bom pošprical okoli, malo
strupka.

Miškolin: (teče pred njim)

Glej ga, Klobasico!

S trupom se je spravil name,
o ti strela gromozanska, no, naj
me le ujame, če more!

(vrtita se v krogih, igralec šprica bolj
po sebi, kašlja in se ustavi)

IGRALEC:

Vem, da si nekje tu, te že bom,
oja, samo pazi se me, glej, tu in
tu in tu!

(kašlja)

Ojoj, saj bom prej pokončal sebe!

Bom pa poskusil z metlo!

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

(divje pometa)

Te že najdem, ti mala uš, ti mali
terorist, ti mala podlasica!

Miškolin : (se mu spretno izmika,
na koncu poskrbi, da mu pade
na glavo vrč, ki se raztrešči)

Glej, glej,
podcenjeval sem ga,
to moja Klobasico!
hopa, ujemi me, ja, tako, daj,
dajmo malo bolj živahno,
hej, hej, kje pa si, ti loviš!
kaj, podlasica si mi rekel,
to je podlo, to huda je žalitev!
Pazi, paaadaaaa!

(vrč se razbije na glavi,
ni hujšega, samo igralec se vseeno upehan
odplazi do postelje, spet igra senc na
steni)

IGRALEC:

Ojoj, ne, bum, aaaaa!
Moja buča?!
Tako sem utrujen, tako zbit, tako vsega
sit, prišel sem, da bi se odpočil, malo miru potrebujem!

Miškolin:

Prav gotovo, Klobasica!

Zdaj pa se bo treba lotiti hrane,
obožujem ananas, pomaranče, in seveda:
klobasice s sirom.

Hej, Klobasica si prinesel s sabo
klobasice s sirom?

Čisto zdelan je, ne sliši me.

No, pa pogledajmo ?

(si izbira hrano iz mize)

Hm, ja, no, konzerve, fuj in fej,
juhe v vrečkah, no končno,
lepa pomaranča. (griclja)

IGRALEC:

Slišite?!

Spet on!

Je!

Baše se!

Ne bo me, o, ne!

(steče in vso hrano zloži v omarico
še prej pa se Miškolin oskrbi z zalogo)

Vse bom poskril, nič ne bo dobil,
nič, čisto nič!

Miškolin:

Glej jo Klobasico,
nič ne bi delil z mano, vse bi rad sam pojedel,
da ga ni sram! Malce pa si le vzamem,
za vsak primer, če mi Klobasica
pobegne!

(igralec spet upehan sede na posteljo,
Miškolin je in poje)

IGRALEC:

Tako ne bo šlo več naprej!
Pol noči je mimo, jaz pa nisem zatisnil očesa!
Slišite?!
Je! Baše se in celo poje!

Miškolin:

O, bilo so lepi časi,
ko Klobasica je bil na vasi,
vzel sem si pač pravico,
da ga povabim na mišjo veselico!
Miru on zdaj pogreša,
od skrbi se mu že malček meša,
o paziti moram,
da preveč mi ne opeša!

(igralec glasno, udari se po glavi)

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

IGRALEC:

O jaz butec!

Lovim se s to mišjo, borim,

niti ne pomislim!

Kaj pomaga proti eni nadležni,

navihani miši, ki vso noč poje in

se veseli?! Kaj, spoštovani otroci?!

(glasno)

Ja mačka, mačon, muca!

(zdaj se zdrzne tudi Miškolin)

Miškolin:

Kaj slišim?

Je to res? Muca!

Mene bi rad prestrašil z eno navadno muco?!

Mene, strašnega Miškolina, ki se ne boji

niti slona?!

Smešno!

O ti Klobasica!

(igralec se odpravlja ven, poje tudi on,

požvižgava)

IGRALEC:

Da, da, prinesel bom požrešnega

mačkona, ki miške rad lovi,

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ta strašni mucek,
odrešil me bo vseh skrbi!
Pazi, pazi se Miškolin ti!

Miškolin:

Se že tresem, joj kako se bojim,
mrzi me, joj, pokakal se bom v
hlačke!
Hej, Klobasica, dolgčas se je igrati
s tabom poklical bom prijatelje!

(a ven se odpravlja tudi on)

(igralec odpre vrata, za njim hodi muca,
nekam lena in tolsta je)

IGRALEC:

No, pridi, pridi no muca, muc muc,
muca, pridi sem, tako ja, tu bodi,
o boš videl, to bo veselica.

MUCA:

Samo rekla sem vam,
jaz jem le hrano iz vrečk
in konzerv, rekla sem vam,
nisem več najmlajša,

trga me po kosteh, revmo imam,
da bi se preganjala z mišmi,
to pa ne,
raje predem pred televizijo,
kaj tu ni televizije, kaj?!
potem pa grem!

IGRALEC (jo milo prosi, ponuja ji
sladkarije in dobrote)

Prosim te, muca, muckica,
samo toliko bodi tu, da se te Miškolin
prestraši, da bom malo miru v hiši.
Glej tu imam piškotek, čokoladen
je, izvoli ga.

MUCA:

No, naj ti bo,
samo brez televizije,
ne vem kako bom zdržala.

(skoraj zaspi, ko se tudi igralec veselo
preteguje po postelji , pripravljen je na spanje)

IGRALEC:

Kje si ti miš predrzna aha, sem te!
Kako lepo, kako krasno! Spet ljubi mir,
tudi mucka je zaspala, kako paše to,
ta tišina, ta spokojnost...!

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

(kakšen šok, Miškolin se je vrnil z dvema Mišonoma,
prvi igra na harmoniko, drugi na trobento, sam Miškolin
pa nabija boben, vsi trije pojejo
muca v krik uže skozi okno,
igralci si tišči ušesa, prava norišnica)

VSI TRIJE MIŠONI:

Aha, oja, en dva,
baje muca je prišla,
aha, oja, en dva,
kje si,
ti Kloobasica prestrašena!
Aha, oja, en dva,
to bo hudo,
aha, oja, en dva,
a tudi lepo,
ker življenja ni brez zabave in boja.
Aha, oja, en dva...

MUCA:

Kaj je zdaj to,
tolpa miši, čista groza!
Grem, saj ti ni res,
to je hujše, kot v najhujši
ameriški nadaljevanki,

saj to je grozna groza! (steče skozi okno)

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

IGRALEC:

Kaj je zdaj to,
vojna, kaj se dogaja,
muca, kje si v boj, v boj,
kam pa greš, kaj,
predala si se, pred bojem,
kaj, zdaj sem sam,
joj kakšen hrup, kakšen
trušč, pa še posluha nimajo,
glavo mi bo razneslo,
ne morem več,
na pomoč, nehajte, nehajte!

Miškolin:

En, dva, tri in stop! (konec rompomoma)

Kaj slišim, bela zastava,
vdaja?!

Mišona, voljno!

(prvič direktno drug proti drugemu)

1. Mišon:

Ta človek je ves ubogi,
ne bi bil rad v njegovi vlogi.

2. MIŠKON:

Ja, tudi meni se smili,
kot kakšen piščanček cvili!

Miškolin:

Hej, Klobasica, se vdaš?!

IGRALEC:

Kaj klobasica, kdo je klobasica?

Miškolin:

Ti si Klobasica, tako te kličem,

ker si mi tako smešen!

(ga zvija skupaj z drugimi od smeha)

IGRALEC:

Dobro, dobro, prosim te, dogovorimo

se, saj smo ljudje?!

(miši spet zvije od smeha)

Miškolin:

Ha, ha, ne nismo ljudje, miši smo!

Sem vama rekel, kako smešen je

ta naš Klobasica, ha, ha!

1. MIŠON:

Ha, ha, to si imel pa prav,

zabaven je in smeh je zelo zdrav!

2.MIŠON:

Ha, ha in kako se krotoviči,
kako se pači, takega ni v naši vasi.

IGRALEC:

Torej, drage in cenjene miši, (miši se spet režijo in
ga oponašajo)
rad bi se dogovoril,
ne smejte se, (glasno)
rad bi malo miru!

(miši se še bolj smejijo)

Miškolin:

Mir bi rad,
potem se pa tako ne deri!
Torej, stvar je taka, lepo se v temi
blešči mišja dlaka,
mi miši ponoči pač ne spimo,
mi se pač veselimo, godba, en, dva, tri...

(znova zaigrajo in zapojejo)

MIŠONI:

Aha, oja, en dva,
muca je odšla,
aha, oja en dva,

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

to ni šala,
vsa prestrašena je zbežala!
Aha, oja en dva...

IGRALEC:

Tega ne prenesem več,
prosim, lepo vas prosim,
samo malo spančka, samo
urico, samo minutko, prosim
lepo, naj grem na kolena...

Miškolin:

In en in dva in tri, konec! (godba utihne)
Saj te slišim, saj te razumem,
samo razumi tudi ti nas.
Zato živimo, da se radostimo, ne drži
se tako kislo.
Kaj torej predlagaš Klobasica?!

IGRALEC:

Torej, torej, jaz bi vam tu poleg,
čisto blizu, zgradil svojo hišo, seveda,
lepo, novo.

1.MIŠON:

Samo mi ljubimo stare hiše!

2.MIŠON:

Samo mi hišo že imamo.

Miškolin:

No, Klobasica, kakšna nova bi

bila čisto v redu, če bi imela oder in malo

dvoranico, tako, da bi naš slavni ansambel nastopal

pred publiko,ja. Slava, slava! (vsi trije tulijo in poplesujejo)

IGRALEC:

Torej naredil vam bom novo hiško

z odrom in dvoranico za nastope...

Miškolin:

In, in, vsak dan nam boš dal pol klobasice,

ja, Klobasica?

IGRALEC:

Prav, prav, če bom imel potem mir?!

Miškolin:

Mir, mir boš, boš, če prej zapoješ eno z nami,

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

prav Koobasica?

IGRALEC:

Prav Miškolin !

(pojejo vsi skupaj in odkorakajo)

VSI SKUPAJ:

Aha, oja, en dva

to naša pravljica je bila,

aha, oja, en dva,

če slišite kdaj miš, mišona ali Mišoklina,

ne bojte se, ne kričite,

raje jim malo mišjo hišico zgradite!

Aha, oja, en dva...

(godba)

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

© Franjo Frančič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.